

## Rade Šupić

### BRODOVI SMISLA NA STAKLENOJ POVRŠINI

Atentatori na večnost moraće više da se potrude  
ljubav je puna smisla i van vasseljene  
Ad infinitum je vreme  
nametnuto od viših razreda mudrosti: pre dvehiljadete  
posle dvehiljadite

Strmoglavni zvuk pesme juri na tlo  
kao davljenik prema vazduhu

dok čitam Elitisa  
Oksopetra seli se u uglove trpezarija  
dnevnih soba  
neočišćenih kupatila

sve do najdivnijih predmeta propasti

gde sam slavljеник

Jedini predstavnik sunca  
u gradskoj polulopti

### TRIDESET DRUGI DECEMBAR

Ovaj zapis je nastao  
pod suncem majstorske radionice

u svetlosti nepreglednoj  
za vaše oči

Neka ravni tabani kasne za zvezdama :

neka – bude – noć – samo – radi – jutra

Ostaću živ

u planetarijumu smrti

u zvezdanoj prašini

koja opstaje iza mene

### PANTEIZAM I DRUGI OBLICI SAMOĆE

Ćoškovi sa mahovinom koji me okružuju  
preobražavaju se u tavanicu hrama

pri svakoj molitvi

Odsutan sam za okolne uređaje  
gde se samo  
najavljuju nesreće

Ključanje vode na sobnoj temperaturi  
podseća me  
na težinu jednog zaveta :

Želeo sam da budem vatra

a postao sam šuma

O meni će svakako  
svedočiti požari